

ॐ श्रीमहागणे शाय नमो नमः ॥ नमो विष्णवे ॥
 ॐ विष्णवे नमः स्याया दिव्यं तु जलधिं शुष्क
 राशेण यत्त्वा, यस्मिन् हस्तं चमति तदक्षि
 लं दृश्यते व्योम्नि देवैः, क्वाप्यम्भः क्वापि विष्णुः
 क्वाचन कमलभूः क्वाप्यननः क्वाचशीः क्वाप्यौ
 वी क्वापि शैलः क्वाचन मणिगणः क्वापिन
 ज्ञादि सत्त्वाः ॥

ॐ निर्विघ्नं विघ्ननिर्मानं सिद्धये यत्नः शङ्करभूमये
 सत्त्वा धातायि तस्मै विष्णुजिते नमः ॥ सर्गारम्भे
 ॥ मयज्जाताय बीजरूपेण तिष्ठते धाता कृतप्रणा
 माय गणाधिपतये नमः ॥ गणे शाय नमः प्रादुः
 वाजिहताम्बुजभानवे सितदंष्ट्रां कुरस्फीत विद्यो
 यतिमिरेन्दवे ॥ प्रणमाम्यजं मीशानं योमश्रा
 स्त्रं विद्वां रदभू निषोष गणबुध्यस्य नायकं
 सुविनायकम् ॥ श्रीब्रह्मे वाच ॥ ॥ भगवज्ज्यो
 तुं मिच्छामि विस्तरेण यथा यथम् स्तवराज
 स्य माहान्त्यं स्वरूपं च विषे शतः ॥ श्रीमन्दि
 के श्वर उवाच ॥ स्तवराजस्य माहान्त्यं प्रव
 क्ष्यामि समः सतः ॥ शृणुष्व वदितो भूत्वा सर्व
 सिद्धि कं यदम् ॥ कर्मणा मनसा वाचो ये प्रपन्ना

विनायकम् तेन निमहाद्योरं संसारं काम
 वर्जिताः। सकृच्च जप्त्वा सावराज मुनमं तर
 न्य शेषं भवयाप्रा यज्ञरम् विमुच्यते संसृ
 ति सागरा न्नरो विभूति माप्नोति सुरैः सुदु
 र्लभम्। यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपं चापि या
 ध्याम् यः प्रातरुत्थितो चिदान्त्राद्धे चापि
 मुहूर्तके। विषुवायन कालेषु पुण्ये वा समया
 नारे। सर्वदा वाज यज्ञानुः सावराजं स्तवो
 न्नामुरियत्फलं लभते सत्यः तच्छृणुष्व च
 तु मे श्व॥ गंगा प्रवाह वर्तस्य चाग्निभूतिर्वि
 जृम्भते॥ ब्रह्म स्पतिश्च सो बुद्ध्या पुरन्दरस
~~मः~~ मः प्रिया॥ तेजसा दित्य सङ्काशो भा
 गैरेण समो नये। धन देन समो दानेन
 धा दित्त यद्विभूते। धर्मराज समो न्याये
 शिवभक्तो मयः समः बलेन महता तुल्यो
 भवता ब्रह्म वर्त्तसे। सर्वतन्वार्थं विज्ञा
 ने मयायि समतां व्रजेत्॥ एवमेतन्नि
 सन्ध्यै जपन्ताव मनु तमूम्। सर्वाङ्कामा
 न्नरः प्राप्य भुक्त्वा भोगान्यथे प्लितान्॥

सप्रासीदः सुरेन्द्रस्य पदं न्यस्याति भूर्धनि
 प्राप्याष्टगुण मैथर्यं भुक्त्वा भोगान्सु पुष्क
 लान् ॥ अक्षयो चीन प्रोक्तश्च निरानङ्गे नि
 रामयः ॥ **जरा मरण निर्मुक्तो वेद शास्त्रा**
र्थ कोचिदः सिद्ध चारण गन्धर्व देवविद्या
धरादिभिः ॥ संस्तुयमानो मुनिभिः प्राप्य
 मानो दिने दिने ॥ चिचरतिः खिलं लोका
 न्बन्धु चैर्गैः समं नरः ॥ एवं चिराय निर्व
 ह्य देवस्यानु चरं भवेत् ॥ स्तवराजं सप्त
 जप्ता भुक्ते सर्वं किलिखे ॥ सर्वसिद्धिं म
 वाप्नोति सुमान्या सप्तमं कुलम् ॥ नाशयेदि
 द्यु संधानां स्तेनैव नायकं स्मृतम् ॥ स्तवराज
 भक्तु स्मर अपहृदयौघे, विलिखन्पहन्नपि
 ससुरा सुरसिद्ध चारणै मुनिभिः प्रपूज्य
 पूजते ॥ तदतिच भवचक्रं सर्वमोहं निवृत्तिः
 क्षिप्रतिच परादादं भान्यते बन्धुचैर्गैः ॥ पुष्किल
 मपि च लोकं क्षेमतामापूतं नीत्वा व्रजति यत्ति
 भिरीढयं शाश्वतं धाम मर्त्यः ॥

योजयति स्तवराजमप्रोक्तः क्षेम नमं पदमेति
 मनुष्यः । चरणसिद्धसुरे मं धि वन्द्यो याति
 पदं परमं स विमुक्तः ॥ यद्वाप्येवमपने उत्तमं
परपदना ॥ शय्येः उच्यते ॥ मिमं पूजः
पुत्रि उमोमा ॥